

Магістрантка кафедри програмного забезпечення з факультету інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії ВНТУ Олена Дажура (гр.2ПІ-18м) пройшла стажування в Німеччині на 2-х освітніх курсах.

Олена ділиться своїми враженнями від поїздки:

«Впевнена, ви вже не раз чули про освітні курси від європейської студентської організації BEST, куди студенти ВНТУ можуть податися, адже наш університет є альма-матір'ю для локального осередку BEST Vinnytsia, «випускником» якої є і я. Отож, кожної пори року можна податися на 3 курси й, якщо пощастить і вас відберуть, поїхати в одну з 34 країн, де є локальні осередки BEST. Чим не пригоди? Тим більше, що для українців ціна участі досягає максимум 11 євро, що включає 7-10 днів проживання, 3-разове харчування, академічні та соціальні активності. Думаю, ціна – більш, ніж вигідна.

Минулого року я вперше відвідала курс як учасник (а не організатор) в бельгійському Лувен-ла-Ньов. Цьогоріч мені пощастило вдвічі більше: мої мотиваційні листи обрали й BEST Аахен, й bonding Карлсруе (у Німеччині). До того ж курси проходили з різницею в три дні, тож нічого не завадило мені провести три тижні в Німеччині (та два дні в Люксембурзі). За правилами, один студент може брати участь лише в одному курсі за сезон, але оскільки bonding лише партнерська організація BEST (до речі, дуже велика німецька студентська організація з 12 осередками по всій країні, що влаштовує великі заходи, зокрема відома своїми ярмарками кар'єри, де кількість компаній-учасників доходить до 200), тому їх освітні заходи акредитуються окремо від BESTівських. Два курси за одну поїздку – удача точно була на моєму боці під час подачі заявок.

Час від часу від друзів лунало «а чи не набридне тобі так довго бути в Німеччині?», «а чи не втомишся ти від курсів?», «а що ж ти робитимеш з сесією?»— це питання найбільше хвилювало мою маму. Так, остання сесія, а я тут зібралася їхати за кордон. Й тут мені пощастило: адміністрація університету дала зелене світло на мій індивідуальний графік.

Тож моя тритижнева подорож розпочалася 31 травня вночі в потязі до Львова, звідки літак однієї ірландської лоукост компанії переправив мене до Дюссельдорф Візе, де, мало не заблукавши й здобувши таки перемогу над суворими німецькими залізничними автоматами, мені вдалося купити квитки до мого першого пункту призначення. Йуже після обіду я гуляла вулицями Аахену.

Перший курс називався 'Don't Let Me Down ft. Bridges' і був присвячений мостам, їх будівництву, причинам руйнувань тощо. Хтось може запитати: «ти ж вчишся на програмній інженерії, для чого тобі ті мости?». Що ж, справедливе запитання.

По-перше, знання в новій для себе галузі ніколи зайвими не будуть, наприклад, тепер я з легкістю можу визначити тип мосту. По-друге, це унікальна можливість познайомитися з купою студентів, що вивчають цивільну інженерію, з усієї Європи, що дорого варте. А по-третє, це чудова можливість на кілька днів спробувати себе в тому, що хотів би вивчати, але не мав такої можливості.

Так протягом семи днів я отримала короткий та дуже змістовний екскурс в архітектуру мостів, відвідала кампус Рейнсько-Вестфальського технічного університету, протестувала цілу купу лекційних залів та лабораторій, декілька місцевих компаній, що займаються дослідженнями та тестуванням нових технологій та студентських розробок, а також отримала тур по Аахену та Кельну. На жаль, багато дізнатися про німецьку культуру мені не вдалося, оскільки Аахен по праву вважається студентським містом, в університет якого з'їжджаються студенти зі всього світу. Так склалося, що членами BEST осередку там були, в переважній більшості, саме іноземці, до прикладу, головним організатором курсу була дівчинка з Болгарії, ключові позиції в команді організаторів обіймали хлопці та дівчата з Індії, Литви, Бразилії та Туреччини. Можливо, саме така інтернаціональність й зробила цей захід унікальним та відкритим для учасників з 15 країн!

